

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 345/2022
12.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Џакула, председника већа, Јелене Ивановић и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, одлучујући о захтеву АА из ...,, чији је пуномоћник Зоран Гилић, адвокат из ...,, за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда – Одељења у Новом Саду III-3 У 2485/22 од 03.06.2022. године, са противном странком Министарством правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за утврђивање дисциплинске одговорности јавних извршитеља, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 12.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом првим диспозитива, одбијена је тужба тужиоца поднета против решења Министарства правде Републике Србије, Дисциплинске комисије за утврђивање дисциплинске одговорности јавних извршитеља број 740-08-00469/2021-22 од 03.11.2021. године, а ставом другим, одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора. Оспореним решењем од 03.11.2021. године јавни извршитељ АА, именован решењем министра правде број ...-...-.../...-... од 09.05.2012. године за подручје Вишег суда у Шапцу и Привредног суда у Ваљевоу, са седиштем јавноизвршитељске канцеларије у ...,, оглашен је одговорним што је у предмету И.И. 74/19, у ком су извршни поверилац ББ из ... и извршни дужник привредно друштво АД ВВ доо из ..., поступао супротно одредбама чл. 33, 34, 151, 152, 155, 165, 167, 171, 185, 186, 187, 190, 191, 193 и 196. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 5. став 1. и члана 10. став 1. Етичког кодекса јавних извршитеља, тако што је дана 26.07.2019. године, по пријему решења о извршењу Основног суда у Лозници И 512/19 од 26.07.2019. године, након уручења тог решења извршном повериоцу и извршном дужнику дана 26.07.2019. године, истог дана донео Закључак о предујуму трошкова извршног поступка и без доказа у списима предмета о плаћеном предујуму, те се сагласио са предлогом пуномоћника извршног дужника да се извршење спроведе на непокретностима извршног дужника уз приложено судско поравнање извршног дужника и правног лица ГГ, које је закључено пред Привредним судом у Ваљевоу дана 29.03.2011. године, без приложеног извода из листа непокретности, а са којим

предлогом се, истог дана – 26.07.2019. године, сагласио и извршни поверилац. Након овога је, истог дана, донео одлуку у форми решења којим је одредио извршење на предлоženим непокретностима, без налаза и мишљења стручног лица и без доношења закључка о утврђењу вредности непокретности и одредио висину потраживања које се има наплатити, као и висину судских трошкова и трошкове предујма извршитеља у складу са Тарифом Коморе извршитеља. Истог дана донео је Закључак о трошковима извршног поступка број И.И. 512/19 (И.И. 74/19), којим је утврдио да је извршни поверилац намирен у целости и да висина трошкова поступка јавног извршитеља износи 117.291,21 динара, са зарачаном наградом за успешност спровођења извршења. Дана 27.07.2019. године донео је Решење И.И. 512/19 (И.И. 74/19) којим је доделио у својину и државину непокретности, уз констатацију да су предате извршном повериоцу у 13 часова тог дана, те да је извршни поверилац намирен у целости, одредивши да се наведеним решењем извршни поверилац уписује у Катастар непокретности Лозница, при чему решење не садржи налог Катастру о промени власништва. Истог дана 27.07.2019. године донео је решење о исправци решења о додели непокретности у погледу адресе извршног повериоца и пословног броја решења, као и закључак којим се закључује предметни поступак, уз означавање да су странке споразумно решиле намирење и да су непокретности предате у својину и државину извршном повериоцу, да би тек након окончања извршног поступка дана 08.08.2019. године тражио од суда констатовање правноснажности решења о извршењу, чиме је поступајући на наведени начин извршио тежу дисциплинску повреду из члана 527. став 1. тач. 10), 13) и 18) Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/15, 106/16-аутентично тумачење и 113/17-аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 - аутентично тумачење), па му је применом напред наведених прописа и одредби члана 528. став 2. тачка 4) Закона о извршењу и обезбеђењу у вези са чл. 536, 538. и 540. Закона о извршењу и обезбеђењу и члана 24. Правилника о дисциплинском поступку против Јавних извршитеља, изречена дисциплинска мера – трајна забрана обављања делатности јавног извршитеља.

У захтеву поднетом из свих законом прописаних разлога, подносилац истиче да се не може испитати на основу чега је Управни суд у побијаној одлуци стао на становиште да је дисциплински поступак покренут у законом прописаном року од 12 месеци од дана сазнања за дисциплинску повреду, односно од дана 05.04.2021. године када је дисциплински тужилац примио записник о извршном ванредном надзору над радном извршитеља. Сматра да је такав став суда у супротности са одредбама члана 542. став 1. и члана 524. Закона о извршењу и обезбеђењу, којима није децидирано прописано од ког момента се има рачунати тренутак сазнања за учињену повреду, нити је одредбом члана 542. став 1. Закона прописано да је то моменат достављања предметног записника дисциплинском тужиоцу. Указује да је дана 03.10.2019.године од стране адвоката ДД поднета притужба на рад јавног извршитеља, те да се тај дан, дан пријема наведене притужбе од стране дисциплинског тужиоца Коморе јавних извршитеља, има сматрати даном сазнања за учињену повреду, а што је у складу и са одредбом члана 536. став 3. Закона, према којој захтев за утврђивање дисциплинске одговорности може да се поднесе и ако пре тога није вршен надзор над радом јавног извршитеља. Указује и да се у оспореном решењу наводи да је поступао супротно одредби члана 527. став 1. тачка 10) Закона, те да је учестало вршио повреде Етичког кодекса јавних извршитеља или Стаднарда професионалног понашања јавних извршитеља (тачка 13) наведене одредбе Закона, што је довело да тешког угрожавања угледа јавних извршитеља, те да Управни суд није узео у обзир наводе тужбе да је

против раније изречених дисциплинских мера тужилац покренуо управне спорове, те да исте нису правноснажне, нити је ценио наводе тужбе који се односе на повреду из члана 527. став 1. тачка 18) Закона која му је такође стављена на терет. Предлаже да суд захтев уважи, побијану пресуду преиначи или укине. Трошкове тражи.

Противна странка је доставила одговор на захтев са предлогом да суд захтев одбије као неоснован.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, а у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев неоснован.

Према разлозима образложења побијане пресуде правилно је тужени орган тужиоцу изрекао дисциплинску меру - трајна забрана обављања делатности јавног извршитеља, правилно закључивши да је тужилац у извршном поступку ИИ 512/19 (ИИ 74/19) на начин описан диспозитивом оспореног решења поступао крајње несавесно што је проузроковало грубо кршење императивних норми Закона о извршењу и обезбеђењу и норми Етичког кодекса јавних извршитеља, јер није поштовао императивне норме и самим тим није поступао стручно и у складу са Законом и другим општим актима, те је својим радом допринео губитку поверења не само странака, већ и грађана уопште, као и институција. Стога је, по оцени Управног суда, правилно тужени орган закључио да је, с обзиром на степен учињене повреде и раније изречене дисциплинске мере – новчане казне у износу од по 500.000,00 динара у дисциплинским поступцима у предметима бр. 07-00-985/2019-22 и 740-08-108/2020-22, изречена једина оправдана дисциплинска мера којом би се постигла сврха дисциплинског кажњавања.

Одредбом члана 524. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016 (Аутентично тумачење), 113/2017 (Аутентично тумачење)), прописано је да рад јавног извршитеља надзире и Комора, најмање једном у две године (редовни надзор), при чему проверава и примену Стандарда професионалног понашања јавних извршитеља (став 1); Комора може извршити ванредни надзор по притужби странке или учесника у поступку (став 2); записник о надзору и докази прослеђују се дисциплинском тужиоцу Коморе и дисциплинском тужиоцу министарства (став 5).

Одредбом члана 527. став 1. Закона, прописано је да су, између осталог, теже дисциплинске повреде: наплата накнаде за рад или накнаде трошкова супротно Јавноизвршитељској тарифи (тачка 10); повреда Етичког кодекса јавних извршитеља или Стандарда професионалног понашања јавних извршитеља која је довела до тешког угрожавања угледа јавних извршитеља (тачка 13) и поступање са стварима и новчаним средствима у извршном поступку или поступку обезбеђења које је супротно закону или овлашћењу странака (тачка 18).

Према одредби члана 528. став 2. истог закона, за теже дисциплинске повреде изричу се: јавна опомена (тачка 1); новчана казна од једне до 12 просечних месечних плата судије основног суда исплаћених у месецу који претходи оном у коме је донето решење о новчаној казни (тачка 2); привремена забрана делатности јавног извршитеља (тачка 3) и трајна забрана делатности јавног извршитеља (тачка 4).

Према одредби члана 536. наведеног закона, дисциплински поступак се покреће захтевом за утврђивање дисциплинске одговорности (став 1); захтев за утврђивање дисциплинске одговорности могу да поднесу министар, дисциплински тужилац Коморе, дисциплински тужилац министарства и председник Коморе (став 2), као и да захтев за утврђивање дисциплинске одговорности може да се поднесе и ако пре тога није вршен надзор над радом јавног извршитеља (став 3).

Одредбом члана 542. ст. 1. и 2. Закона, прописано је да покретање дисциплинског поступка застарева у року од шест месеци од сазнања за дисциплинску повреду, а најдуже за једну годину од када је дисциплинска повреда учињена, а вођење дисциплинског поступка застарева у року од једне године од покретања дисциплинског поступка.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права.

Наиме, имајући у виду цитиране законске одредбе, те чињеницу да је у поступку надзора над радом тужиоца несумњиво утврђено да је тужилац учинио повреде правила поступка из чл. 33, 34, 151, 152. ст. 1. и 2, 155, 165, 167, 171, 185, 186, 187, 190, 191, 192. и 196. ст. 1. и 2. Закона о извршењу и обезбеђењу, Врховни касациони суд налази да је Управни суд правилно оценио да је оспореним решењем тужиоцу правилно изречена дисциплинска мера трајне забране обављања делатности јавног извршитеља, те да су побијаном пресудом оцењена сва питања и околности које су могле да буду од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се Управни суд руководио при оцени законитости оспореног решења, које у свему прихвата и овај суд.

Правилна је и оцена Управног суда да је дисциплински поступак покренут у законом прописаном року. Наиме, у конкретном случају, дисциплински поступак је покренут захтевом за утврђивање дисциплинске одговорности јавног извршитеља који је поднео дисциплински тужилац Коморе јавних извршитеља након извршеног ванредног надзора рада јавног извршитеља од стране Коморе по притужби. Стога је моменат сазнања дисциплинског тужиоца Коморе за дисциплинску повреду 05.04.2021. године, када је он примио записник о ванредном надзору над радом извршитеља, а не моменат када је Комори поднета притужба на рад јавног извршитеља, која, у конкретном случају, представља само обавештење Комори да је јавни извршитељ, радњама на које се у притужби указује, евентуално, починио дисциплинску повреду.

Такође, неосновано је указивање да Управни суд приликом одлучивања није узео у обзир наводе тужбе да приликом доношења оспореног решења тужени није имао у виду чињеницу да је тужилац против раније изречених дисциплинских мера покренуо управне спорове, који нису правноснажно окончани, будући да је управни спор у предмету Управног суда У 6907/2021, покренут тужбом ради поништаја решења туженог број 07-00-985/2019-22 од 29.01.2021. године, дана 02.06.2022. године, правноснажно окончан пресудом којом је тужба одбијена.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе захтева, али је, код правилне оцене Управног суда да је подносилац захтева правилно оглашен одговорним за учињене теже дисциплинске повреде, те да му је оспореним решењем правилно изречена мера трајне забране обављања делатности јавног извршитеља, као једина оправдана дисциплинска мера којом би се постигла сврха кажњавања, нашао да су исти без утицаја.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредбе члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку одлучио као у другом ставу диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 12.04.2023. године, Узп 345/2022

Записничар,
Мирела Костадиновић, с.р.

Председник већа – судија,
Гордана Џакула, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић